

Cantieri Teatrali Koreja
STABILE D'INNOVAZIONE DEL SALENTO

ΤΑ ΠΑΘΗ ΤΩΝ ΤΡΩΑΔΩΝ

Ένα θεατρικό του θιάσου
Koreja

Ένα δωμάτιο. Ένας νεκρός. Μερικές γυναίκες που θρηνούν και σημαδεύουν την ανάμνηση. Η θύμηση μιας απουσίας αντηχεί στο κλάμα τους και αυτές ξέρουν καλά γιατί κλαίνει.

Η παρουσία του χορού συμβάλλει στο να δημιουργηθούν ηχητικές ατμόσφαιρες και παραπέμπει σε τόπους κοντινούς και μακρινούς όπου αναμινγούνται συναισθήματα,

φωνές και λέξεις που εκδηλώνονται με πράξεις και εικόνες. Η ζωντανή μουσική, που την έχουν συνθέσει οι ίδιοι οι ερμηνευτές, παίζει πρωταρχικό ρόλο στη σκηνή όπως και τα κείμενα και η κίνηση. Έτσι, μουσικοί, τραγουδιστές και ηθοποιοί γίνονται πρωταγωνιστές μιας θεατρικής παράστασης που τοποθετείται μεταξύ θεάτρου και μουσικής, συναυλίας και θεάματος. Στο τέλος, είναι εκπληκτικά αναπόφευκτο να συναντήσουμε την ουσία: τον ανθρώπινο πόνο μιας μάνας και την αθωότητα του αγαπημένου γιου που θυσιάστηκε. Μια τραγωδία.

Σκοπός του έργου είναι να παντρέψει τις Τρωάδες του Ευριπίδη με το θέμα των Παθών του Ιησού, έχοντας επιλέξει διάλογους από την γκερεκανική παράδοση του Σαλέντο. "Passiuna tu Christu" είναι ένα άσμα της ελληνόφωνης περιοχής του Σαλέντο. Η ιδέα γεννήθηκε από την επιθυμία να προσεγγίσουμε το θρήνο των γυναικών της Τροίας, τα μοιρολόγια. Δηλαδή, τον επί πληρωμή θρήνο των γυναικών για έναν νεκρό του οποίου μόλις που γνώριζαν το όνομα.

Ο Ευριπίδης εισάγει στις Τρωάδες πολλά καινοτόμα στοιχεία κυρίως εξ αιτίας των νέων δραματικών τεχνικών που χρησιμοποιεί και που έρχονται σε ρήξη με την παράδοση λόγω της εισαγωγής διαλόγων σε διάλεκτο που μετριάζουν τη δραματική ένταση και λόγω της εναλλαγής αφηγηματικών τρόπων. Ο ρεαλισμός αντιπροσωπεύει, ωστόσο, την απόλυτη καινοτομία του Ευριπίδειου θεάτρου. Με αυτόν ο δραματουργός σκιαγραφεί την ψυχολογική δυναμική των προσώπων. Η αποστασιοποίηση από το παραδοσιακό ηρωικό μοντέλο φέρνει στο προσκήνιο του Ευριπίδειου θεάτρου τη γυναικεία φιγούρα: η Ανδρομάχη, η Φαίδρα και η Μήδεια είναι οι νέες τραγικές φιγούρες του Ευριπίδη, ο οποίος σκιαγραφεί με σοφία τη βασανιστική ευαισθησία και τα παράλογα ένστικτα που συγκρούονται με τον κόσμο της λογικής και δένουν αρμονικά με τις παραδόσεις του Σαλέντο. Πράγματι, είναι βαθιά ανθρώπινος ο πόνος που περιγράφεται στα **Πάθη των Τρωάδων** όπου επικρατεί το γυναικείο στοιχείο: αναδύονται σε πρώτο πλάνο η Ανδρομάχη, η Εκάβη και η Κασσάνδρα, οι οποίες, αν και είναι καταδικασμένες να υποκύψουν στην απάνθρωπη μοίρα δε παύουν να είναι υπερήφανες, δεν σκύβουν το κεφάλι στην ωμότητα των Ελλήνων και καταγγέλλουν με λόγια γεμάτα οργή και αγανάκτηση τη φρίκη του πολέμου.

Κι ο θάνατος του μικρού και αθώου Αστυάνακτα στην τραγωδία του Ευριπίδη φέρνει στο νου τη Σταύρωση του Αθώου Χριστού, εκείνου που, δίχως αμάρτημα, θυσιάστηκε για τη σωτηρία του ανθρώπινου γένους. Για το λόγο αυτό, ο θρήνος της Ανδρομάχης συγχωνεύεται με εκείνον της Παρθένου σε έναν κοινό πόνο, τον πόνο όλων των μανάδων που αναγκάζονται από τη μοίρα να στερηθούν τα παιδιά τους.

Το θέατρο του Ευριπίδη έχει το ρόλο μιας πραγματικής πολιτικής σκηνής που δεν περιορίζεται στον εαυτό της αλλά αντίθετα είναι ανοιχτή στις αλλαγές. __

 Cantieri Teatrali Koreja
STABILE D'INNOVAZIONE DEL SALENTO

Info tel.: +39 0832242000 or +39 0832240752

progetti@teatrokoreja.it